

ת"פ 3201/07/15 - מדינת ישראל נגד בוריס לופטוחין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 3201-07-15 מדינת ישראל נ' לופטוחין(עציר)

בפני	כבוד השופט דוד רוזן
בעניין:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ראאד ענוז
המאשימה	
נגד	
הנאשם	בוריס לופטוחין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יעל פינקלמן-ניסן

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות הבאות: חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעי' 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעי' 334 לחוק בנסיבות סעי' 335(א)(1) לחוק; איומים, עבירה לפי סעי' 192 לחוק; תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעי' 380 לחוק.

מדובר בשלוש פרשיות שונות של אלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלונן, העיקרית שבהן התרחשה ביום 16.06.15. באותו אירוע, הנאשם שהה יחד עם המתלונן בדירה בה התגוררו יחד, ומששניהם היו רוויים באלכוהול, היכה הנאשם את המתלונן בראשו ובגופו באמצעות פטיש [לגישת הסנגורית הנכבדת, מדובר בפטישון (ראה **ת/1** תמונות 1 ו-2)]. כתוצאה מהמכות שספג נגרמו למתלונן פגיעות בראשו, שהובילו אותו לאשפוז בבית-החולים למשך שבוע. בחלוף הימים נרפאו פצעיו של המתלונן וזה נותר ללא נכות כלשהי כתוצאה מהתקיפה.

טיעוני ב"כ הצדדים

התובע המלומד, עו"ד ראאד ענוז, עמד בטיעוניו לעונש על החומרה המיוחדת של מקרה זה.

לגישת התובע, על בית-המשפט להשית על הנאשם עונש חמור שבחמורים, שכן העונש הקבוע בצידה של העבירה בה הורשע הנאשם הינו 20 שנה.

התובע, עו"ד ראאד ענוז, הציג שורה ארוכה של פסקי-דין התומכים בגישתו.

מן העבר השני, סבורה פרקליטתו המלומדת של הנאשם, עו"ד יעל פינקלמן-ניסן, כי הנאשם ניהל משפט הוכחות לא לעניין מעשי התקיפה. הנאשם הודה בתקיפת המתלונן, וכל המשפט התנהל על בסיס מחלוקת משפטית, כשההגנה סבורה שלא ראוי להרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעי' 329 לחוק העונשין, נוכח שכרותו.

הסנגורית המלומדת ציינה כי הנאשם, כמו המתלונן, סובל ממחלת אפילפסיה הנובעת, ככל הנראה, מהתמכרות ממושכת למשקאות אלכוהוליים. עברו של הנאשם נקי. לא מדובר בעבריין אלים, אלא מדובר בבן-אדם חולה, שבשל התמכרותו לשתייה אלכוהולית הגיע לאן שהגיע ותקף בבוטות את המתלונן. חוות-הדעת הפסיכיאטרית מטעם ד"ר קלרה שילד, מנהלת היחידה לפסיכיאטריה משפטית בבית חולים אברבנאל (נ/4), מצביעה על התמכרותו הקשה של הנאשם לאלכוהול ועל כלל צרותיו והתגלגלותו בשל התמכרות זו. גם שהנאשם היה מסוגל, להערכת היחידה הפסיכיאטרית, להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור, עדיין להערכת הרופאים, בעת ביצוע העבירות היה במצב של הרעלה חריפה של אלכוהול.

הסנגורית סבורה כי עונש מאסר מדוד ומתון, יש בו כדי לקיים את מטרות הענישה, שכן לא מדובר בעבריין החוזר לסורו, אלא באדם חולה שפעל כנגד מי שהתגורר יחד עמו, וכיום הינו מצר על כך בכל מאודו.

תיקון מס' 113 לחוק העונשין

המחוקק התווה דרך בתיקון מס' 113, וקבע עקרונות יסוד שעל בית-המשפט לשקול בבואו לגזור העונש.

על-פי תיקון מס' 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה הינו "עקרון ההלימה", קרי יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לא מדובר בהכרח בעיקרון ה"גמול", אלא התחשבות בחומרת המעשה ונסיבותיו. על-פי תיקון מס' 113, על בית-המשפט לקבוע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה. סעיף 40ג(א) לחוק מתווה דרך לקביעת מתחם העונש ההולם:

"בית-המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט".

דהיינו, בקביעת מתחם העונש ההולם ישווה בית-המשפט לנגד עיניו את עיקרון ההלימה, על בסיס הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנהוגה - ההלכה הפסוקה - בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן המרכזי שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם הינו הגנה על גופו, בריאותו וביטחונו של הפרט והציבור.

הנאשם הפר בבוטות ערך מוגן זה, משתקף בשלושה אירועים שונים את המתלונן, ואף גרם לאשפוזו עקב הפגיעות שספג באירוע המרכזי.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ע"פ 4697/11 מ"י נ' סילמאן אלצאנע. הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בכוונה מחמירה ובעבירה של נשיאת נשק שלא כדין. בית-המשפט המחוזי מרכז גזר עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 8 שנים. מדובר בנאשם שבעקבות סכסוך משפחתי הצטייד באקדח וירה ממרחק קרוב ביותר בגבה של אחותו שני כדורים, שפגעו בגופה. כתוצאה מהירי נכרתו מגופה טחול וחלקים מהמעי הגס והמעי הדק. עוד נמצאו כשמונה חורים בקיבתה, כמו גם במעי הדק והגס.

בית-המשפט העליון העמיד את העונש על 9 שנות מאסר מיום מעצרו.

ע"פ 3242/12 אלמוני נ' מ"י. הנאשם היה בן זוגה של המתלוננת, ומשזו ביקשה להיפרד ממנו הגיע למקום עבודתה, נסע עמה ברכב, בשלב מסוים בדרך צדדית שלף סכין ודקר את המתלוננת 18 דקירות בכוונה לגרום לה חבלה חמורה, נכות ומום.

בית-המשפט העליון ציין עד כמה מעשיו של הנאשם קשים ומזעזעים. המעשים מעידים על הסכנה הגבוהה הגלומה בו. בית-המשפט העליון ציין כי הנאשם הורשע במסכת מתמשכת של מעשים חמורים וקשים, ששיאם בנסיעת הרכב במהלכה דקר את המתלוננת עשרות דקירות, חטף אותה והדיח אותה לשקר כשהיא פצועה ומדממת וחוששת לחייה.

בית-המשפט העליון אישר את העונש של 13 שנות מאסר לריצוי בפועל.

ע"פ 2292/05 בכרי נ' מ"י. הנאשם הורשע ונדון בבית-המשפט המחוזי בחיפה ל-48 חודשי מאסר, מתוכם 42 חודשים לריצוי בפועל. הנאשם דקר את המתלונן באמצעות סכין ארוכת להב באזור אוזן ימין וגרם לו חתך רוחבי עמוק באזור אפרכסת ימין.

בית-המשפט העליון הותיר את העונש על כנו, תוך קביעה כי יש לראות בחומרה תופעת הסכינאות, שהפכה חזון נפרץ.

ת"פ (מחוזי חיפה) 7109/08 מ"י נ' דהן. הנאשם הורשע על-ידי בית-משפט מחוזי בחיפה (כב' השופט אילן שיף) בעבירה לפי סע' 329(א)(1) במסגרת הסדר טיעון. הנאשם נטל אקדח וירה לעברו של המתלונן מספר פעמים. אחת היריות פגעה במתלונן וגרמה לפציעתו. בית-המשפט המחוזי התחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו הבוגר, היותו איש עבודה נורמטיבי, שזו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק. בית-המשפט גזר על הנאשם עונש של 36 חודשי מאסר, מתוכם 25 חודשים לריצוי בפועל.

נסיבות הקשורות בביצוע עבירה:

הנאשם ביצע שלושה מעשי תקיפה כנגד המתלונן, מדובר בשלושה מעשי תקיפה שונים במועדים שונים, שכולם נובעים ממחלתו של הנאשם, התמכרותו למשקאות אלכוהוליים.

הנאשם והמתלונן לא היו בבחינת יריבים או בעלי ריב, אדרבא, מדובר בשניים שהתגוררו יחדיו ימים ארוכים.

הנאשם, ללא כל סיבה, תקף את המתלונן וגרם לו חבלות המתוארות בהרחבה בהכרעת-הדין.

אמור מעתה, בהתחשב בכל האמור לעיל, ראוי לקבוע מתחם ענישה לכל אירוע תקיפה בנפרד.

בחנתי אירועי התקיפה בתיק זה, ולאחר שקלול וכימות הנתונים וכלל טיעוני ב"כ הצדדים הנכבדים, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 4 לבין 7 שנות מאסר לריצוי בפועל באישום הראשון; בין 6 לבין 12 חודשי מאסר באישום השני; ובין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות באישום השלישי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ויש להתחשב בהן:

הנאשם נולד בשנת 1973, ועלה ארצה מקזחסטאן בשנת 1997.

עברו של הנאשם הינו נקי לחלוטין.

הנאשם, משאינו ספוג ורווי באלכוהול הינו אזרח נורמטיבי בסך-הכל, העובד לפרנסתו ומקיים עצמו בכבוד.

הנאשם גרוש, ולמעשה בודד בארץ.

בדברו האחרון הביע הנאשם צער וחרטתו. הנאשם מודע למצבו, מצב הדורש שיקום וגמילה מהתמכרותו.

סוף דבר

הנאשם הורשע בעבירות חמורות, קשות ומכוערות.

החומרה הניבטת מסעיפי האישום בהם הורשע הנאשם וכלל הכרעת-הדין מעידה על אכזריות לא מעטה ואטימות שגילה הנאשם כלפי המתלונן, אכזריות ואטימות שהובילו להרשעתו בעבירה, שהעונש העומד לצידה מדבר בעדה. מעבר לכך, לא אוכל להתעלם מכך כי מדובר באלימות שנתרחשה בין שני חברים, שלא בדיוק היו מפוכחים. הנאשם וקורבנו, גם אם לא היו שיכורים מבחינה משפטית, עדיין היו רוויים באלכוהול, משקאות אותם הקפידו לשתות מדי יום, ובטח ובטח מילאו את גופם בכמויות ניכרות קודם לאירועים בהם הורשע הנאשם.

"ריב השיכורים" הוביל לתוצאות קשות וחמורות. מדובר בריב שיכורים ולא בסגירת חשבונות בין עבריינים. לא מדובר בתקיפה של עבריין המבקש לבוא חשבון עם איש ריבו, אלא בשיכור, שהוא עצמו אינו יכול ליתן הסבר הגיוני וסביר, מדוע ולמה קם ובא על חברו, בטח בצורה כה איומה ואכזרית.

שקלתי טיעוני ב"כ הצדדים הנכבדים, בחנתי חוות-הדעת שהונחו בפניי, והנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 70 חודשי מאסר, מתוכן 50 חודשים לריצוי בפועל (החל מיום מעצרו - 16.06.15) והיתרה על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה של אלימות פיזית כלפי גוף אדם.

ב. בשל מצבו הכלכלי אישי של הנאשם, הנני נמנע מלהטיל עליו פיצויים כמידתו, ומסתפק בפיצויים סמליים בסך 1,500 ₪, שיהא עליו לשלם למתלונן עד יום 01.01.17. החל ממועד זה יישא סכום הפיצוי ריבית והפרשי הצמדה כחוק.

ג. הנני מטיל על הנאשם, נוכח נסיבותיו האישיות, קנס כספי סמלי בסך 750 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01.01.2017.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אדר ב' תשע"ו, 21 מרץ 2016, במעמד הצדדים.

דוד רוזן, שופט